

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄС: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДОЛЬШОЇ СПІВПРАЦІ

*Гусаков Валентин Сергійович,
студент Донецького
державного університету
управління*

*Шкуренко Ольга Володимирівна,
ст. викладач Донецького
державного університету
управління
e-mail: valik199292@mail.ru*

Європейська інтеграція і членство в Європейському Союзі є стратегічною метою України, тому, що це є найкращим способом реалізації національних інтересів, побудови економічно розвинутої і демократичної держави, зміцнення позицій у світовій системі міжнародних відносин. Для України європейська інтеграція - це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС.

Дослідженню проблем та перспектив інтеграції України до ЄС присвячене широке коло робіт В.Андрійчука, М.Гонака, Б.Данілішина, М.Долішнього, Ю.Макогона, Е.Саведбева, О.Чмир, М.Чумаченка.

Основними політичними вигодами послідовної європейської інтеграції є зміцнення стабільності демократичної політичної системи та її інститутів, модернізація правового поля і забезпечення прозорості національного законодавства, поглиблення культури демократії і повага до прав людини [1].

Розвиток інтеграційних процесів в Європі є звичайним явищем, що визначає теперішній та майбутній її розвиток, що ж до інтеграційного руху України до Європейського Союзу, то тут, на жаль, ситуація не втішна. Головним здобутком України є лише визнання всіма учасниками та владними органами євроінтеграції як

основного напрямку розвитку держави та тісне співробітництво з деякими країнами - учасниками Євросоюзу.

Українська проблема, без вирішення якої інтеграція України в Європу не можлива – проблема способів діяльності і результатів діяльності правоохоронної системи і правосуддя в Україні. В Європі правоохоронні органи охороняють права і свободи громадян. В Україні – це репресивна машина щодо прав і свобод громадян. Міліція може порушити кримінальну справу чи ні в залежності від здатності відкупитися. Може безкарно обікрасти, покалічити чи вбити затриманого. В Європі петенціарні заклади – це не лише органи ізоляції від суспільства, але й органи перевиховання злочинців, а тюремні камери нагадують квартиру. Засуджені отримують якісну і повноцінну медичну допомогу і належне харчування. В Україні тюрми по своїй суті є концентраційними таборами з тортурами і кримінальним насиллям, що призводить до каліцтва, інвалідності і смерті в'язнів. Українські тюрми одночасно є школою «підвищення кримінальної кваліфікації» засуджених.

Наступна вимога Європи офіційна: забезпечити безперешкодну реалізацію прав підприємців. Прав на працю, на свободу підприємництва за європейськими стандартами. Для цього необхідно знищити хабарництво, рекет і рейдерство. Європейські політики переконані, що в нинішній Україні неможливо вести бізнес без хабарів, бо бізнес або вкрадуть, або відберуть, або його може штучно збанкрутити податкова, судова, правоохоронна система, митні органи та блискавичні і не передбачувані зміни законодавства України. В українських судах здійснити захист своїх прав без хабара не можливо.

Незважаючи на численні економічні та політичні проблеми, які підсилені економічною кризою держави, Україна все ж таки намагається втілити в життя власну зовнішньоекономічну стратегію, основою якої є європейський вибір, перспективна мета входження до ЄС, а також розвиток двосторонніх економічних відносин із Францією, Італією, Німеччиною.

Залишаючись за межами Європейського Союзу, Україна успішно асоціюється з процесом здійснення спільної європейської політики безпеки та оборони (ЄПБО). Наша держава бере участь у Поліцейських місіях ЄС в Боснії та Герцеговині та Республіці Македонія. Україна активно взаємодіє з ЄС у сфері боротьби з нелегальною міграцією та організаційною злочинністю[2].

Але головними невирішеними проблемами залишаються:

1. Обмеженість надійного джерела та потенціалу розвитку експортних можливостей - стійкого платоспроможного внутрішнього ринку;
2. Слабкі позиції України у сфері високих технологій, низький рівень розвитку НТП;
3. Недостатній рівень розвитку сучасної інфраструктури, особливо інформаційної і транспортної, та видів діяльності, що підтримують присутність українських виробників на міжнародних ринках;
4. Невисокий рівень конкурентоспроможності вітчизняних виробників, їх товарів і послуг та економіки країни в цілому;
5. Відсутність масштабних інвестицій в економіку України з боку провідних європейських ТНК, що унеможлиблює входження українських виробників до їх міжнародних розподільчих систем;
6. Складнощі створення й удосконалення фондового ринку;
7. Недостатня готовність інституційної структури в Україні, брак кваліфікованих кадрів, ресурсної бази для виконання відповідних заходів [3].

Україні час зробити ревізію своїх суперечливих досягнень останнього періоду і знайти кращий шлях підвищення власного конкурентного потенціалу і здатності бути повноцінним суб'єктом міжнародних відносин. Основою успішності євроінтеграційних зусиль може стати не квапливість, а виваженість, не прагнення до формального результату, а врахування всієї сукупності реальних обставин і тенденцій. Зрештою, саме така політика відповідає справжнім європейським традиціям. Проте рано чи пізно ми інтегруємось до світових економічних систем. Звичайно, це потребуватиме нелегкої праці усіх без винятку громадян нашої держави.

Література

1. Чебаненко О. Основні результати і проблеми виконання плану дій Україна - ЄС // Політика і час - 2007. - №3. - С. 24.
2. Філоненко Р. Україна - ЄС: остаточний вибір засад розвитку держави // Віче. - 2007. №9 - 10. - С. 45.
3. Лісабонський Договір: аналіз впливу на відносини між ЄС та Україною у міжнародній, безпековій та оборонній політиці [Електронний ресурс] - Режим доступу:

<http://www.euroatlantica.info/assets/files/Lisbon%20Treaty%20CFSP%20CSDP%20Ukraine%20book.pdf>